

Lojze Slak

se je rodil 23. julija 1932 v vasi Jordan kal blizu Mirne Peči na Dolenjskem. Svojo mladost je v glavnem preživel pri stari mami na Malem Kalu. Tu se je prvič srečal s harmoniko in zvezala sta se za večno.

S petnajstimi leti je Lojze že kot samostojni godec prvič igral na poroki.

Leta 1959 je nastal ansambel bratov Slak.

V letu 1964 se je Lojze na enem od svojih nastopov na radiu Ljubljana spoznal s pevsko skupino Fantje s Praprotna. Tako je nastal eden naših najboljših in hkrati najbolj izvirnih domačih ansamblov.

Lojze je imel absolutni posluš in je do popolnosti obvladal svoj glasbeni instrument-diatonično harmoniko. Za boljše izražanje je iznašel in ji dodal poseben gumb, ki je postal znan kot »Slakov gumb«. Z njim je pomembno prispeval k razvoju diatonične harmonike. S svojim bogatim glasbenim opusom in z vrhunskim igranjem je dal glasbi, ki jo je izvajal, ugled in veljavo. Veliko njegovih skladb je že ponarodelih. Mnogim mladim ansamblom je nedosegljivi vzornik. Za svojo glasbeno ustvarjalnost je prejel številna domača in tuja zlata priznanja. Prejela je tudi visoko državno odlikovanje: častni znak svobode Republike Slovenije. Bil je častni občan Občine Mirna Peč.

Tone Pavček

se je rodil 29. septembra leta 1928 v Šentjuriju pri Mirni Peči, kjer je živel do svojega 16. leta. Prvi razred osnovne šole je obiskoval v domačem kraju, naslednje leto pa so ga prešolali v Marijanišče v Ljubljani.

V Ljubljani je končal klasično gimnazijo in se po maturi vpisal na pravno fakulteto. Diplomiral je leta 1954. Znameniti pesnik, prevajalec in pisatelj je bil zelo dejaven na mnogih področjih. V letih 1955-1957 je bil novinar pri Ljubljanskem dnevniku in Ljudski pravici, nato pa do leta 1972 novinar in urednik na RTV Slovenija. Med letoma 1963 in 1967 je bil ravnatelj Mladinskega gledališča v Ljubljani. Od leta 1972 do upokojitve leta 1990 je bil odgovorni urednik Cankarjeve založbe, od leta 1979 do 1983 pa je bil tudi predsednik Društva slovenskih pisateljev. Bil je član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. V letih 1986-1990 je bil poslanec slovenske skupščine in je na množičnem zborovanju na Kongresnem trgu v Ljubljani leta 1989 prebral Majniško deklaracijo. Bil je častni občan Mestne občine Novo mesto, Mestne občine Ljubljana in Občine Mirna Peč. Za svoje delo je veliki mojster slovenske besede prejel številne nagrade, priznanja in odlikovanja, tudi najvišjo kulturno priznanje, Prešernovo nagrado.

Informacije: Občina Mirna Peč e-pošta: obcina.mirnapec@siol.net,
Turistično društvo Mirna Peč: e-pošta: info@turizem-mirnapec.com,
Tekst: Ladislava Rupena, Aleksander Rupena
Zasnova in grafični prelom: Silvo Barbo
Izdalo in založilo Turistično društvo Mirna Peč, junij 2013

V dolini tih je vasica
mala ...

po poteh **SLAKOVE**

in **PAVČKOVE** mladosti

Nekje na Dolenjskem so kraji, hiša,
vinograd, košček polja ...

turistično društvo mirna peč

v skrbi za razvoj turizma v naših krajih...

Kratek povzetek opisa poti

1

Začetek poti je v središču Mirne Peči pred cerkvijo Sv. Kancijana (ogled cerkve).

2

Pot se nadaljuje mimo spomenika NOB, rojstne hiše Ludvika Stariča, mimo stare šole proti Češnjicam.

3

Nadaljuje se po poljski in gozdni poti na Veliki Kal do brunarice ŠRD.

4

Spusti se na Mali Kal do domačije Barbovih - hiše Slakove mladosti. Ogled Slakovega spominskega obeležja.

5

Skozi podvoz prečka AC in se vzpne do Hmeljčiča.

6

Med vinogradniškimi goricami se nadaljuje v smeri Šentjurija mimo nekdanje Pavčkove hiše.

7

V Šentjuriju ogled cerkve s freskami, spomenika Tonetu Pavčku in vaškega središča.

8

V Dolenji vasi pot prečka AC in še mimo gostiln Špolar in Ogulin spusti do OŠ Toneta Pavčka.

9

Zaključi se na izhodišču, pri cerkvi Sv. Kancijana v Mirni Peči.

Dolžina celotne poti znaša cca 12 km oz. 3 ure čiste hoje. Pot ni označena, hoja je na lastno odgovornost.

